

[Arne Melchior]

Således foranlediget skal jeg oplyse, at hr. Erhard Jakobsen hverken har betegnet Ølstykke eller Soweto som paradisi.

Keld Albrechtsen (VS):

Jeg kan da ikke lade være med at komme med en enkelt bemærkning til det sidste, som der blev talt om. Det er unægtelig lidt ynkeligt at høre den måde, hvorpå centrum-demokraterne fortvivlet forsøger på at forsvare de uhyrlige udtalelser, som de på forskellig vis er fremkommet med om tilstandene i Sydafrika, og rigtigt er det i hvert fald, at de har sammenlignet forholdene dernede med forholdene i i hvert fald en enkelt lokalitet her i landet og også med forholdene på Grønland, som jeg så i øvrigt kan tilføje heller ikke altid er, som de skal være, selv om der ikke er tale om et så decideret racistisk styre deroppe som i Sydafrika.

Jeg bemærkede, at der ikke rigtig kom noget svar fra regeringens side på, hvorledes man så på spørgsmålet om anerkendelse af PLO. Der er i redegørelsen fra udenrigsministeren nævnt noget om en løsning indeholdende bl. a. aftaler f. eks. med Jordan. Disse aftaler kan, så vidt vi kan se, ikke andet end komme til at indvirke på en måde, der gør, at PLO, som det ser ud i øjeblikket, næppe vil kunne anerkende dem, og så vil de ikke kunne give basis for en fred i området, som man kan bygge på. Det kunne egentlig være rart at få en kommentar hertil, for hvis regeringen i øjeblikket bygger på noget, som på dette område er helt urealistisk, var det værd at revidere det.

Der kom heller ikke nogen kommentar til, hvorledes man havde tænkt sig fra regeringens side at hjælpe på situationen for de sultestrebende fanger i Nordirland, hvorledes man fra regeringens side havde tænkt sig at gøre sin indflydelse gældende over for den engelske regering med henblik på at få den til at bøje af, inden fangerne dør, inden situationen som følge af fangernes død kan udarte til noget, som i enhver henseende er den britiske konservative regerings ansvar, men som vil være dybt ulykkeligt for alle parter.

Vedrørende Tyrkiet kom der heller ikke, mener jeg, noget tilfredsstillende svar fra udenrigsministeren. Vi fik ikke at vide, hvorledes udenrigsministerens syn er på USAs rolle omkring det kup, som foregik dernede.

Vi fik heller ikke at vide, hvorledes regeringen konkret vil arbejde på at bringe dette militærdiktatur til fald, hvilke konkrete initiativer regeringen kan love at den vil iværksætte for at være med til at bringe dette styre til fald. Det kom ikke frem, og det synes jeg nok er værd at efterlyse en gang til i dag.

Jeg vil slutte med at sige, at VS naturligvis under ingen omstændigheder kan tilslutte sig den tankegang, der ligger bag ved det af hr. Lasse Budtz fremsatte dagsordensforslag. Der ligger i dagsordensforslaget en klar bekræftelse af tilhørsforholdet til EF og NATO, to tilhørsforhold, som jeg også var inde på i mit første indlæg, og som VS helt og holdent er modstander af, og derudover ligger der i det, at man tager den redegørelse til efterretning, som udenrigsministeren kom med. Den kan VS heller ikke være med til at tage til efterretning. Den var på mange punkter ikke særlig klar i sin fremstilling, men meget udflydende. Og også i redegørelsen slås det ganske klart fast, hvor Danmarks udenrigspolitik befinder sig, hvilke interesser den er styret af. På den baggrund skal jeg sige, at VS stemmer imod også den dagsorden. Jeg har allerede nævnt, at vi selvfølgelig stemmer imod fremskridtspartiets dagsorden, hvis den kommer til afstemning.

Ib Christensen (DR):

I mit indlæg før nævnte jeg, at partiet venstre aldrig nogen sinde havde været udfarende kraft i folketingets markedsudvalg – i hvert fald ikke i de snart 5 år, jeg har været medlem af det – når det drejede sig om handelspolitik, liberalisering osv., og så kan hr. Christophersen ikke undskylde sig med, at han som udenrigsminister tilfældigvis var med til at gennemføre en revision af Loméaftalen og føre nogle multinationale handelsforhandlinger. Jeg erkender da, at Loméaftalen, der i nogle henseender virkelig var et fremskridt, i andre henseender det modsatte, virkelig betød en vis liberalisering. Men det, jeg omtalte, var ikke Loméaftalen, det var venstres optræden i folketingets markedsudvalg.

Hvilket parti er det, der mest taler om, at vi skal begrænse importen af smør og andre landbrugsvarer fra Commonwealthlande som New Zealand? Har venstre været offensiv med hensyn til at forhindre den protektionis-